

Derya Penbe

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.1.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağıt

Ne zaman görsem seni düşler sokağında,
İnerim o deli çağlayan ırmakların yanına.
Göle uzanır o an seni yaşar seni düşlerim.
Bir de etrafımda kimsecikler yoksa seni görürüm sanki...
Bir tek derdimi rabbim anlar ona sığınır onun kucağında,
seni ona anlatır ondan sadece seni dilerim.
Büyü bozulur ve ben başlarım ağıtlarımı yakmaya...
Hırsımı saçlarımı yolmaktan alırım.
Gidipte kimseye hesap soramam ki!
Ta uzaklardan duyarım sazların sesini
Sazların telleri sana seslenir duyar mısın?
Ağıtlar sana yakılır bilir misin,
Düşmanlar sana inat yakar kınaları görür müsün?
Sisli dağların tepelerinde birleşen tüm aşıklar
Yönelir Allah a ellerini açıp dua ederler
Kara kışın yollarından dönüp bu kara sevdanın bitmesi için.
Göz yaşlarım yollarına sel olmuş misali,
Artık neyleyim sensiz bu gözleri
Yokken türküleri duyamazsın.
Yükün diyerek aldığın sırlarınla dönemezsin.
Bu sevda yaşatır mı beni
Yaktı tüketti gayri...
Bu hasret yetti canıma.
Sen diye bastığım kara taş avutmaz artık beni,
Alsın nehirler canımı eğer ben bu diyardan çekip gitmezsem....

Derya Penbe

Duyun Beni

Yorgunluğumuzda dinlenebileceğimiz göz yaşlarımızı paylaşacağımız,
Sahte olsa çaresiz kalırda araya insan Bende öyle idim bir zamanlar;
giden sevgilerin arkasında ağladım, yas tuttum,bağırdım, ve bir gün yorulduğumu hissettim.
giden yolculardan bir ışık bile yoktu!
Şimdi soruyorum kendime! Kim kimler hak etti beni sevgimi! Kimler üzmedi ki beni?
Sevmek, sevmek tarifi olmayan bir duygu,ve soruyorum herkes artık!
Ben mi yoksa, yoksa sizler mi?
Kimilerine sordum onlara göre sevgi;
Sevgi; Tutulan ellerde, suskun dokunuşlarda saklı;
Sevgi; Gecelerin gündüzlerine karışması;
Sevgi; Aradan seneler geçmesine rağmen hatırlanması,ve onu lanetle anması;
Sevgi; Geçirdikleri güzel günler bir kadeh mum ışığında baş başa şarap içmeleri;
Sevgi Ufukta ayrılması gereken ellerin ardından döktükleri iki damla göz yaşı etmesi,
Sevgi; Biten güzel günlerin ardından bitirip gidenin arkasından beddua etmesi,
Bir gün sorduklarımdan aynı soruyu bana sordular Sence?

Evet bana göre sevginin anlamı bu değildi!
Sevgi; Karşılık beklemeden sevmek, sevdiğim kader yazgımda olmasa da ona emek vermek,
Sevdiğim beni terk ettiğinde arkasından her şeye rağmen onu iyi hatırlamak, lanet okumamak,
Yolun açık, bahtın aydınlık, olsun hoşça kal sevdiğim demek!
Yanımda yokken de onun hayaliyle yetinebilmek,
Terk edip sevgimi hak etmemesine rağmen, arkasında beddua edenlerden olamadım ki ben,
Akıttığı onca göz yaşlarıma yaşattıkları acılara rağmen kötü söz edemedim,
Onu daima içimde saklayıp yinede mutluluğu için dua edenlerdenim tükenmiş olsam da,
Varsın kalsın tozlu sandıklarda Ne bedduam nede sevgisi olsun varsın bahtı açık olsun,
Varsın uğurlar olsun ben böyle de seni senden habersizde yaşarım...

Derya Penbe

Hořçakal Anne

Tek senmiřsin ben anlayan anne,
Alacakaranlıklarda gülmeyi unutan yüzüme
Seninle ışık oldu misali susamış dudaklarım;
Yaprak misali oradan oraya ben dedim ařkın bedelini!
şimdi veda vakti hoşça kal anne artık ayrılmak vakti.
Sen derdin hatırlar mısın? Sevmek emek diye
Evet, anne aęlamakmıř sevmek boř ver zlme
Biletimi çoktan aldım sonsuzluęa eklenen son yolcuyum anne
Sonsuzluęun tren kalkıyor son yolcusunu beni bekliyor;
Yıldızların yanından glcklerimle el sallarım sana anne!
Bir tek sen bil bu sahte glcklerimi olur mu anne
Hoşça kal anne bir daha inan sevmeyeceęim!
Mendilimi sen sakla onda saklı kalsın gözyaşlarım.
Güzelliklerle dolu dedięimiz dünyamız
Meęer ne yalanlarla doluymuř anne süslemiř avcılar
Tek gerçek varmıř oda senin beni sevmenmiř
şimdi bak sensiz kaldım anne, hasret kaldım anne

Derya Penbe

Tükenen Umutlar

Sonra mı? Sonrası şöyle dönüp baktığımızda etrafımıza derler ya;
Gelip geçicide olsa bir umut için bin ışık ara,
Eğer bulamazsan alışık olduğumuz sahneyi oyna;
Oyunumuzun adı ise GÜLÜMSE...
Başlarınız sahte gülücüklerimizle etrafa neşe saçmaya,
Ne yazık ki sahnede herkesi kandıramayız.
İçimizdeki korkuyla seyircilere bakarız sonrada,
Yüzlerdeki ifadelerinin bakışlarını biz seyrederek.
İşte o an oyun sona ermiş, sahne çoktan kapanmıştır.
Gerçekler yerini bulmuş, aşklar sevgiler yalan olmuştu.
Bu gecede kaybolan ışıklar gibi;
Artık tek, tek yok oldu tüm umutlar!
Bir gün daha böylece bir sabah karışıp gitti.
Her şey böyle olmak zorunda mıydı?
Sahne EVET dedi! Gerçeklerse HAYIR!
Bizler yarınların akışına bırakanlar olmamalıyız.
Bense bu sahnede hem seyirci hem de oyuncu olarak bunları öğrendim.
Merak eder dururdum bu içime akan gözyaşlarımı;
Sormak için suskunluğumu bozmamı gerek?
Bir tebessümün önemini anlamak için, bir dost mu gerek?
Bu sahne benim sahnem dostta, oyuncuda, seyircide benim olmam gerek?

Derya Penbe